

בתורה נברא בן האדם

"ויהי ביום השביעי קרא משה לאהרן ולבניו ולקנני ישראל". רבי יצחק ופתח בפסוק מספר איוב: "ברן יחד כוכבי בוקר ויריעו כל בני אלוקים". זכאים הם ישראל שהקדוש ברוך הוא נתן להם את התורה הקדושה, והיא שמחת הכול, והיא שמחת הקדוש ברוך הוא והיא שעשוע שלו כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: ואהיה שעשועים יום יום". והתורה כולה שם אחד וקדוש היא של הקדוש ברוך הוא. ובתורה נברא העולם, כמו שכתוב בספר משלי: "ואהיה אצלו אמון", אל תקרא אמון אלא אומן.

ובתורה נברא הבן אדם, וזה הוא כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת בראשית: ויאמר אלוקים נעשה אדם. אמר הקדוש ברוך הוא לתורה, אני רוצה לברוא אדם. והתורה אמרה לפניו, זה הבן אדם עתיד לחטוא ולהרגיז לפניך, אם לא תאריך רוגזך עליו איך יעמוד העולם? ענה לה הקדוש ברוך הוא אני ואת נעמיד אותו בעולם, שהרי לא לחינם נקראתי ארך אפיים. שהרי כל זמן שהאדם יעסוק בתורה יתקיים העולם.

קם רבי היא ואמר: תורה שבכתב ותורה שבעל פה העמידוהו את בן האדם בעולם, וזה הוא שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית: "נעשה אדם בצלמנו כדמותנו". בא רבי יוסי ואמר את הפסוק כמו שכתוב במגילת קהלת: "את אשר כבר עשוהו", ועשוהו ודאי. וזה הוא צלם ודמות. צלם - בזכר, דמות - בנקיבה. ועל כן התחלת התורה מתחילה באות ב' והעמידוהו בכך. רבי יצחק בא ואמר: מדוע ב' פתוחה וסתומה? אלא בשעה שאדם באלהתחבר בתורה, הרי היא פתוחה לקבל אותו ולהשתתף איתו. ובשעה שאדם סותם עיניו ממנה, וילך לדרך אחר, והרי היא סתומה מהצד האחר, כמו שאתה אומר: "אם יום תעזבני יומיים אעזבך". ולא ימצא פתח עד שישוב להתחבר בה בתורה פנים בפנים, ולא ישכח ממנה. ועל כן התורה פותחת לפני בני האדם ומכריזה וקוראת להם שכתב שלמה המלך בספר משלי: "אליכם אישים אקרא וקולי אל בני האדם".

לעילוי נשמת: דינה הררי בת מרימה ז"ל

שהקדוש ברוך הוא מוריד שתי דמעות

מחנה ראשון הופקד בארבע שעות ראשונות של התחלת הלילה לשבח לאדונם. מחנה שני הופקד בארבע שעות אחרות, והם לא אומרים שירה, זולת שתי שעות, וזאת עד שנחלק הלילה והוא הקדוש ברוך הוא מחנה ראשון הופקד בארבע שעות ראשונות של התחלת הלילה לשבח לאדונם. מחנה שני הופקד בארבע שעות אחרות, והם לא אומרים שירה, זולת שתי שעות, וזאת עד שנחלק הלילה והוא הקדוש ברוך הוא מחנה ראשון הופקד בארבע שעות ראשונות של התחלת הלילה לשבח לאדונם. מחנה שני הופקד בארבע שעות אחרות, והם לא אומרים שירה, זולת שתי שעות, וזאת עד שנחלק הלילה והוא הקדוש ברוך הוא נכנס לגן עדן. ואלו הם אבלי ציון, והם שבוכים על חורבן בית המקדש. ובתחילת ארבע שעות אמצעיות, הם פותחים ואומרים: כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו ציון". ואלו הם שבכו על נהרות בבל עם ישראל, ומזאת אנו למדים ממה שכתוב "גם בכינו". ומנין שבכו שם וזה כמו שאמר הנביא ישעיהו: "הן אראלם צעקו חוצה". ומהו חוצה? זו בבל. וזאת מפני שכולם ליוו את השכינה עד בבל, ושם בכו כל עם ישראל. ועל כן אנו פותחים בזה. ומסיימים שדוד המלך אומר בספר תהילים: "זכור ה' לבני אדם את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה".

ואז מתעורר הקדוש ברוך הוא בדרגותיו והוא מכה ברקיעים ומזדעזעים שנים עשרה אלף עולמות וגועה ובוכה, וזה כמו שאמר הנביא ירמיהו: "ה' ממרום ישאג וממעון קדשו ייתן קולו שאג ישאג על נווהו" והקדוש ברוך הוא זוכר את ישראל ומוריד שתי דמעות לתוך הים הגדול. ואז באותו זמן מתעורר שלהבת אחת, שבצד הצפון, ומכה רוח אחד שבצד הצפון באותה השלהבת, והיא הולכת ושטה בכל העולם. ואותה שעה נחלק הלילה, והשלהבת הולכת ומכה בכנפי התרנגול וקורא. ואז מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא נכנס לתוך גן העדן.

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

סוד הסודות של כניסת השבת

בוא וראה, ביום שישי כאשר, מדלג לפניס אותו אור האש, והיא עולה למעלה להיכנס תוך גוונים, ואז ניתקנים ישראל למטה. מגיע זמן הערב סעודות ומתקנים שולחנות כל אחד ואחד את שולחנו. ואז שלהבת אחת יוצאת ומכה באותה מדורה. וכיון שמכה בה, מתגלגלות אותה שלה בדור, והם נכנסות בנקב התהום הגדול ונסתרות שם. ואותה שלהבת היא מצד ימין, ומפני שהיא מצד ימין, היא מעבירה את אותה המדורה ומכניסה אותה לנקב התהום הגדול, ויושבת שם עד שיוצאת השבת. וכיון שיוצאה השבת, אז צריך לעם ישראל לברך על האש, ואז יוצאת אותה שלהבת בברכה שלמטה, ושולטת על אותה מדורה כל אותו לילה, ואז נכנעת אותה המדורה. בוא וראה, כיון שנכנסה שבת והתכנסה באותה מדורה, וכל האשים של אש קשה הן מסתתרות ונכנעות, ואפילו אש הגיהינום, ורשעי הגיהינום יש להם מנוחה. וכדי שלא לעורר אש אחרת, וזה הפסוק מהתורה: "לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת". וכאשר נכנסת השבת, צריכים עם ישראל הקדוש לרחוץ את עצמם משימוש של ימי חול. מה הטעם? וזאת מפני שביום חול יש רוח אחרת שהיא הולכת ושטה ושורה על העם, וכאשר האדם רוצה בו ולצאת מן אותו רוח, ולהיכנס ברוח אחר קדוש עליון, אז צריך לרחוץ את עצמו ולשרות עליו אותו רוח עליון שהוא קדוש. בוא וראה, את סוד העליון של הדבר. כל אלו ששה ימים שהם נאחזים בסוד נקודה אחת קדושה, וכל הימים נאחזים בה. ויש ימים אחרים שעומדים לחוץ בצד אחר. ויש ימים אחרים שהם מהעיגול הקדוש והם נאחזים בקדושה. ועם ישראל הם קדושים,, וכל אלו שמתעסקים בקדושה כל יום השבת, אז הם נאחזים בכל אלו הששה הימים ואוחזים באותה נקודה ונאחזים בזו כדי לשמור אותם. ואותה הנקודה הסוד טמון בה, וכיון שנכנסת השבת, אז עולה אותה הנקודה ומתעטרת והיא נאחזת למעלה וכולם טמונים בה. וכאשר האבות מתעטרים למעלה בתוך נקודה עליונה והיא נקראת שבת. נקודה תחתונה כאשר היא מתעטרת באבות והיא נקראת שבת. זו הנקודה התחתונה כאשר היא עולה ומתקשטת. אז כל השמחה נמצאת למעלה ולמטה וכל העולמות כולם בשמחה. ובליל שבת מתפשט אורה ופורש את כנפיו על כל העולם. וכל השליטים אחרים נעברים, ושמירה נמצאת על כל העולם על ידי המלך הקדוש ברוך הוא.

ברכה לפרנסה טובה: לאברהם בן מנחם

"שבעה רקיעי גן עדן"

אמר רבי שמעון בר יוחאי: זכאי החלק שלך אדם הראשון, והוא ברור מכל הנבראים שהם עומדים בעולם, שהגדיל אותך הקדוש ברוך הוא על הכול, וביחד עם זה הכניס אותך בגן עדן וגם התקין לך שבע חופות בו, ולהשתעשע בעונג נועם עליון וזה כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו". "לחזות בנועם ה' - זה למעלה. "ולבקר בהיכלו"- זה למטה, לחזות בנועם ה' - הם באלו שבעה רקיעים למעלה, ולבקר בהיכלו - באלו שבעה רקיעים שלמטה, ואלו עומדים אלו כנגד אלו. ובכולם אתה עמדת בגן עדן. ואלו שבע חופות עליונות קדושות הם עמדו עליך למעלה בכדי להתעטר בהן, ואלו שבע תחתונות עמדת בהן להשתעשע בהן, ובכולם השלים אותך הקדוש ברוך הוא להיות שלם בכל. ועד שנדחו רגליך אחרי עצות מאותו נחש הרע, וגורשת מגן עדן, וגם גרמת מוות לך ולכל העולם. וזאת מפני שעזבת את אלו העידונים שלמעלה וגם למטה בעולם הזה, ונמשכת אחר אלו כיסופים טמאים שנקראים "ראש פתנים" שהגוף מושך בהם וזה לא הרוח כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר דברים בפרשת האזינו: "וראש פתנים אכזר" ועוד כתוב: "עֲנֹבְמוּ עֲנֹבֵי-רוּשׁ". וזאת עד שבא אברהם החסיד והתחיל לתקן את העולם, ונכנס בתוך האמונה הקדושה והוא תיקן למעלה וגם למטה, ובאלו רקיעים עליונים ובאלו רקיעים תחתונים. ובזאת לתקן את הייחוד כיאות, כדי שלא יטעו החברים וילכו בדרך הישרה וזה כמו שאמר הנביא הושע: "מי חכם ויבין אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בס' ופושעים יכשלו בס'" לכל עם ישראל בעולם !!!

ברכה לזיווג מהרה: לאירנה בת יעל

ברכה לזיווג מהרה: לקטי בת יעל

"יין התורה"

רבי יהודה ורבי יצחק היו הולכים בדרך מבית מירון לציפורי, והיה ילד אחד מצוי אצלם עם חמור ביין מרוקח בדבש. אמר רבי יהודה בוא ונאמר דבר תורה ונלך. פתח רבי יהודה ואמר את הפסוק מתוך מגילת שיר השירים: "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישרים". וחכך כיון הטוב - זה יין התורה שהוא טוב, שהרי יין אחר אין הוא טוב ויין התורה הוא טוב לכל, והוא טוב לעולם הזה וטוב לעולם הבא. וזה היין שנח לו להקדוש ברוך הוא יותר מהכול. ובזכות זו מי שרווה מיין התורה הוא יתעורר לעולם הבא, והוא יזכה לקום לתחייה המתים כאשר יקים הקדוש ברוך הוא את הצדיקים. אמר רבי יהודה: "דובב שפתי ישנים" והרי שנינו שאפילו באותו עולם הוא יזכה לעמול בתורה, וזה הוא שכתוב: "דובב שפתי ישנים". בא ואמר אותו ילד: אם כתוב: "וחכך מיין הטוב" הייתי אומר כך, אבל כיון הטוב כתוב, ולא מיין, שמו לב אליו, אמר רבי יהודה: בני, אמור דבריך שטוב אתה אומר. אני שמעתי שמי שיעסוק בתורה ויהיה דבוק בה, ואותו דבר התורה נשמע בפיו ולא לוחש אותו בלחישה אלא מרים את קולו בו, שהתורה כך צריכה להרים קול, כמו שכתוב בספר משלי: "בראש הומיות תקרא" להרים רינת התורה ולא בלחישה. "כיון הטוב" כיון טוב שלא שותק, והוא עתיד להרים קול כאשר יצא מזה העולם. "הולך לדודי למישרים", שלא יסטה לימין ולשמאל ולא ימצא שימחה בידיו. "דובב שפתי ישנים" אפילו באותו העולם שפתותיו מרחשות בתורה. שמפני שמחת אותו יין טוב נכלל השמאל בימין ושמחים הכול, ושהרי הכול מתעוררים בשמחה וברכות, ועולמות כולם נמצאים בשמחה, ומתעוררים להריק ברכות לעולם הזה.

ברכה לרפואה מהרה: לאברהם בן פנינה

"מחוקקים לפניו ברקיע"

פתח רבי היא ואמר את הפסוק מתוך מגילת קהלת: "מה שהיה כבר הוא ואשר להיות וכבר היה" זה ששנינו עד שלא ברא הקדוש ברוך הוא את העולם הזה היה בורא עולמות ומחריב אותם. עד שהקדוש ברוך הוא עלה ברצונו לברוא את העולם הזה, ונמלך בתורה, ואז נתקן הוא בתיקונו והתעטר בעטרותיו, וברא את העולם הזה. וכל מי שנמצא בעולם הזה, הרי היה לפניו ונתקן לפניו.

כל אלו מנהיגי העולם שנמצאים בכל דור ודור, עד שלא יבואו לעולם הרי היו עומדים לפניו בדיוקנם. ואפילו כל אלו נשמות בני אדם עד שלא ירדו לעולם, כולם מחוקקים לפניו ברקיע באותו דיוקן ממש שהם בזה העולם. וכל מה שלומדים בעולם הזה, הכול ידעו עד שלא יבואו לעולם. ועוד שנינו בזה באלו צדיקי אמת. וכל אלו שלא נמצאים צדיקים בעולם הזה, אפילו שם מתרחקים מלפני הקדוש ברוך הוא, ונכנסים בנקב התהום הגדול, ודוחקים השעה ויורדים לעולם.

ואותה נשמה שלהם הרי למדנו, כמו שהם קשי עורף בעולם הזה, כך היו עד שלא יבואו לעולם, ואותו חלק קדוש שנתן להם משליכים אותו, והולכים ושטים ונטמאים באותו נקב התהום הגדול, ונוטלים חלקם משם, ודוחקים השעה ויורדים לעולם. אם זוכה אחר כך ושב בתשובה לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, הוא נוטל אותו חלק שלו ממש, וזה הוא שנאמר: "מה שהיה כבר הוא ואשר להיות וכבר היה".

ועוד שנינו כל צדיקי האמת עד שלא יבואו לעולם, כולם ניתקנים למעלה ונקראים בשמות. ורבי שמעון בר יוחאי מן היום שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, היה מזדמן לפני הקדוש ברוך הוא ונמצא עימו, והקדוש ברוך הוא קרא לו בשמו.

וזכאי חלקו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם העליון ובעולם התחתון, ועליו אמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: "ישמח אביך ואמך" אביך - זה הקדוש ברוך הוא, ואמך - זו כנסת ישראל. (לא של היום).

לעילוי נשמת: דוד מזרחי בן אהרן ז"ל

לעילוי נשמת: נעמי מזרחי בת חנה ז"ל

"עטרות של המלך הקדוש"

פתח רבי אלעזר ואמר את הפסוק מתוך הפרשה: "ויהי ביום השמיני, מהו יום השמיני? "ומפתח אהל מועד" "כי שבעת ימים ימלא את ירכבם" בשבעת ימים היה צריך לו. ומהו כי שבעת ימים ימלא? אלא זכאים הם הכהנים שמתעטרים בעטרות של המלך הקדוש בשמן משחת קודש, וזאת מפני שמתעורר שמן אחר עליון שמשקה לכל שבעה, ונמשחים מאותה משחת קודש, ונדלקים ממנו כל אלו שבעה נרות, וזה שמן המשחה הוא כלל כל השבעה, וכולם בו נכללים. בוא וראה, כל שמחה שלמעלה היא תלויה באותו שמן קדוש, שמשם יוצאת שמחה וברכות לכל הנרות, והכהן העליון מתעטר ממנו במשיכת השמן, ומשום כך הכהן בשמן המשחה נמשך עליו כמו למעלה, וצריך להראות שמחה ואור הפנים יותר מכולם, ולא יראה חסרון בראשו ולא בלבושו, אלא להיות הכל שלם כמו שלמעלה, ולא יראה בו פגם כלל, וזאת כדי שלא יעשה פגם במקום אחר. בוא וראה, אלמלא אלעזר ואיתמר נראו פגומים באותה שעה בלבושיהם או בראשם, לא ניצלו באותה שעה, שהרי השעה עמדה להם לעשות דין. ועל כן שנינו בשעה שמגפת פוגעת בעולם, לא יעורר אדם עצמו לדבר בעולם, וזאת כדי שלא יתעוררו עליו זולת אם מעורר עצמו לטוב, ויכול לדחוק את השעה שהרי בזמן ושעה שדין עומד בעולם, מי שיזדמן בו לוקטים אותו ויסתלק מהעולם, ומשום כך לא תמותו ולא תינזקו.

"השופר מוציא מים ואש"

רבי אלעזר פתח ואמר את הפסוק כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר שמות בפרשת וארא: "ויקוץ אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נזושהו לו לאשה". ויקח אהרן הכל כמו שצריך הכול כמו שלמעלה. בוא וראה, ראוייה הייתה בת שבע לדוד מיום שנברא העולם. כך הייתה אלישבע ראוייה לאהרן מיום שנברא העולם. מה בין זה לזה, אלא הכול אחד. אבל שם לדין, וכאן לרחמים. וכאשר מתחברת בדוד המלך לדין ולעשות קרבות ולשפוך דמים. כאן באהרן לשלום ולשמחה לאור הפנים ולהתברך. ועל כן נקרא שם בת שבע, וכאן אלישבע. ואלישבע שהיא מתחברת בחסד. ואילו בת שבע לדין לרשת המלכות ולהתחזק.

אמר רבי שמעון בר יוחאי: הרי ששנינו שכתוב בספר שמות: "קול השופר טוב הוא" וזה הוא יעקב שהתעלה במחשבת האבות, ויצאו ביחד מתוך השופר, שהרי שופר מוציא מים ואש ורוח ביחד, ונעשה מהם קול. וכך אימא עליונה הוציאה האבות בקול אחד, ומתוך מחשבה עלו ביחד ובקול אחד. ואותו קול נקרא קול השופר, וזה יעקב אבינו שהוא כולל כל האבות ביחד, ונקרא קול. ושני קולות הם, שהרי מתוך קול יוצא קול, אבל קול אחד שנקרא קול השופר. ומכאן יצאו שאר הקולות מתוך אותו שופר, ובזיווג המחשבה. ושבעה קולות הם שיוצאים בזיווג המחשבה בשופר, וזה שופר שמשקה אותם ומרווה אותם, את האבות בראשונה ואחר כך את הבנים.

ברכה לרפואה מהרה: ליעל בת נעמי

"אותיות מחוכמה עליונה"

רבי אלעזר פתח ואמר את הפסוק מתוך הספר ישעיהו: "שאל לך אות מעם אלוקיך העמק שאלה או הגבה למעלה". והסתכלתי בדורות הקדומים ודורות האחרונים. ומה ההבדל בין הדורות הקדומים לבין הדורות האחרונים? ובכן דורות הקדומים הם היו יודעים ומסתכלים בו בחוכמה עליונה, והם יודעים לצרף אותיות שניתנו לו למשה מסיני, ואפילו היו רשעים שבהם בישראל הם היו יודעים תוך האותיות עליונות ותוך האותיות התחתונות החוכמה בכדי להנהיג את המעשים בעולם הזה. וזאת מפני שכל אות ואות שנמסרה לו למשה רבנו, הם היו מתעטרות ועולות על ראש החיות העליונות הקדושות, וכל החיות הם היו מתעטרות בהן, והיו פורחות תוך האוויר שיורד מתוך אוויר עליון דק והוא לא ידוע. והיו עולות ויורדות האותיות הגדולות ובצרוף אותיות דקיקות. האותיות הגדולות הן יורדות מתוך היכל אחר שהוא תחתון. אלו ואלו הם נמסרו לו למשה רבנו בסיני. וחיבור האותיות שהן מתחברות בהעלמה בכל אות ואות, לדוגמא: א' אות שהיא יחידה ומתחברות עימה בעולם שתיים אחרות שהם ל"ף. וכך כולן נמסרו למשה בהר סיני, וכולן היו גנוזות. שאל לך אות, אבל אות ממש, ושכולם היו נוסעים בסוד האותיות. וזה כמו שכתוב בתנ"ך בספר יהושע: "ונתתם לי אות אמת", וזו האות ו' שהיא נקראת אות אמת. ואם תאמר שאר האותיות אין הן אמת, כן, אלא אות זו היא אות אמת נקראת. ואנו נכנסים בהעמקת השאלה, וזו אות ה' שהיא נמצאת אחרונה בשם הקדוש. או הגבה למעלה וזו האות שהיא יו"ד והיא הראש שבשם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. וכאן הוא הסוד כמו שכתוב מדברי הנביא ישעיהו: "שאל לך אות מעם אלוקיך" והיא האות מהשם הקדוש. ונלמד מזה שכתוב: "מעם ה'", שזה הוא השם של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ואות אחת שבו, וכל המשכן עומד על זו. בוא וראה, כאשר עלה הענן על המשכן ושורה עליו, וכל אלו היו מרכבות וכל אלו היו כלי המשכן שלמעלה, וכולם היו תוך הענן. ועוד כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר שמות בפרשת פקודי: "ולא יוכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד ה' מלא את המשכן". עוד כתוב בפרשת משפטים: "ויבוא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה".

לעילוי נשמת: שלמה יחזקאל בן יפה וברוך ז"ל

"כח גבורתו של הקב"ה ומעלתו"

שלושה מפתחות בידו של הקדוש ברוך הוא, ולא מסרם לא ביד מלאך ולא ביד שרף, מפתח של חיה (ולד תינוק), מפתח של גשמים, ומפתח של תחיית המתים. בא אליהו הנביא ולקח שניים, של גשמים ושל תחיית המתים. ואמר רבי יוחנן כשביקש אליהו הנביא להחיות את בן הצרפית, אמר לו הקדוש ברוך הוא, לא יאות לך לשאת בידך שני מפתחות, אלא תן לי מפתח הגשמים, ותחיה את המת, וזה שכתוב בספר מלכים א': "לך הראה אל אחאב ואתנה מטר", לא אמר ותן מטר, אלא ואתנה.

והרי אלישע הנביא היו לו. כן, לקיים פי שניים ברוחו של אליהו הנביא, אלא שלושתם לא מסרם הקדוש ברוך הוא ביד שליח. שאמר רבי סימון בוא וראה, כוחו של הקדוש ברוך הוא, בפעם אחת מחיה מתים, מוריד שאל ויעל, מזריח מאורות, ומוריד גשמים, מצמיח חציר, מדשן יבולים, פוקד עקרות, נותן פרנסה, עוזר דלים, סומך נופלים, זוקף כפופים, מסיר מלכים ומקים מלכים, והכול בזמן אחד וברגע אחד ובבת אחת, מה שאין שליח לעולם יכול לעשותו.

אמר רבי יוסי, כל מה שעושה הקדוש ברוך הוא, אינו צריך לעשות אלא בדיבור, שכיון שאומר ממקום קדושתו יהיה כך מייד נעשה. בוא וראה כוח גבורתו של הקדוש ברוך הוא שכתוב בספר תהילים: "בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם". ועוד אמר רבי יוחנן שכתוב בספר התורה בספר שמות בפרשת בא: "ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור". אם כך כבוד גדול הוא למצרים, שלא דומה מי שתפשו מלך, למי שתפשו הדיוט. ועוד אין לך אומה מזוהמת בכל טומאה כמו המצרים כמו שכתב הנביא יחזקאל: "אשר בשר חמורים בשרם וזירמת סוסים זירמתם". שהם חשודים על משכב זכור, והם באים מחם (בנו של נח) שעשה מה שעשה לאביו, וקילל אותו ואת כנען בנו. וכי לא היה להקדוש ברוך הוא מלאך או שליח לשגר לעשות נקמה במצרים כמו שעשה באשור, שהיה בנו של שם (בנו של נח)

ובני שם עילם ואשור, ושם היה כהן גדול ונתברך שנאמר בספר בראשית: "ברוך ה' אלוֹקֵי שָׁם", והיה לשם הגדולה והברכה על אחיו. ועוד אמר הנביא ישעיהו: "ויצא מלאך ה' ויכה במחנה אשור", ועל ידי שליח נעשה. כל שכן המצרים שהם מזוהמים יותר מכל אומה, ואמר אני ולא מלאך.

אלא אמר רבי יהודה, מכאן למדנו כוח גבורתו של הקדוש ברוך הוא ומעלתו, שהוא גבוה על הכול. אמר הקדוש ברוך הוא אומה זו של מצרים מזוהמת ומטונפת, ואין ראוי לשגר מלאך ולא שרף דבר קדוש בין רשעים ארורים מטונפים, אלא אני עושה מה שאין יכול מלאך ולא שרף ולא שליח. שאני אומר ממקום קדושתו יהיה כך ומייד נעשה, מה שאין המלאך יכול לעשותו, אבל הקדוש ברוך הוא ממקום קדושתו אומר יהיה כך, ומייד נעשה מה שהוא רוצה לעשות. ולפיכך לא נעשית נקמה זו על ידי מלאך ושליח בשביל קלון המצרים. ולהראות גדולתו של מקום, שלא רצה שיכנס ביניהם דבר קדוש, ועל הדרך הזה נאמר: "אֲנִי וְלֹא בְּמַלְאָךְ". אני יכול לעשותו ולא מלאך.

וכיוצא בו אמר רבי יהודה, מה שכתוב: ויאמר ה' לדג, וכמה צדיקים וחסידים מישראל שלא דיבר עימהם הקדוש ברוך הוא, ובא לדבר עם הדג, דבר שאינו מכיר ויודע. אלא אמר רבי יהודה כיון שעלתה תפילתו של יונה לפני הקדוש ברוך הוא, וממקום קדושתו אמר בשביל שיקיא הדג את יונה אל היבשה, ממקום קדושתו אמר הקדוש ברוך הוא יהיה כך, ומייד נעשה מה שאין שליח יכול לעשותו.

 לעילוי נשמת: **אסתר בת טובה ז"ל**

 לעילוי נשמת: **יהודה בן משה ז"ל**

”התגלות מלך המשיח בארץ הגליל”

רבי שמעון בר יוחאי אמר פסוק מספר התורה בספר ויקרא: ”וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב”, מלא בוא”ו השם ”יעקוב” מדוע. אלא בשני צדדים הוא סוד החוכמה, אחד שהוא סוד דרגת החוכמה מקום ששורה בו יעקב. אבל זה הפסוק על גלות ישראל נאמר, שכאשר הם תוך הגלות, אותו זמן שיפקדו יפקדו בסוד בוא”ו, והוא באלף השישי. ופקידה בסוד הוא”ו ששה רגעים וחצי עת, והזמן של שישים שנים לברית הדלת באלף השישי, יקים אלוקי השמים פקידה לבת יעקב, ומאותו זמן עד שיהא לה זכירה שש שנים וחצי. ומאותו זמן שש שנים אחרות, והם שבעים ושתים וחצי.

בשישים ושש יתגלה המלך המשיח בארץ הגליל, וכוכב אחד שבצד מזרח יבלע שבעה כוכבים מצד צפון, ושלחבת של אש שחורה תהיה תלויה ברקיע ששה ימים, ומלחמות יתעוררו בעולם לצד הצפון, ושני מלכים יפלו באלו הקרבות. ויתחברו כל העמים על בת יעקב, לדחות אותה מהעולם. ועל אותו כתוב בספר ירמיהו: ”ועת צרה היא ליעקב וממנה ייושע”, ואז יכלו נפשות מהגוף, ויצטרכו להתחדש. וסימנך שכתוב בתורה בספר בראשית בפרשת ויגש: ”כֹּל הַנְּפֹשֶׁת הַבָּאָה לְיַעֲקֹב בְּצַרְיָמָה... וּבְזֵי יַעֲקֹב כָּל נְפֹשׁ עֵשְׂיִים וְעֵשָׂה”.

בשבעים ושלוש, כל מלכי העולם יתאספו לתוך עיר גדולה של רומי, והקדוש ברוך הוא יעורר עליהם אש וברד ואבני אלגביש ויאבדו מהעולם. חוץ מאלו מלכים שלא יגיעו לשם, ויחזרו לעשות מלחמות אחרות. ומאותו זמן המלך המשיח יעורר בכל העולם, ויתאספו עימו כמה עמים וכמה צ-ב-א-ו-ת מכל קצות העולם. וכל בני ישראל יתאספו בכל אלו מקומות.

עד שיושלמו אלו שנים למאה, אז וא”ו תתחבר בה”א, ואז כמו שאמר הנביא ישעיהו: ”והביאו את כל אחיכם מכל הגויים מנחה לה’ וגו’”. ובני ישמעאל עתידים באותו זמן להתעורר עם כל עמי העולם לבוא על ירושלים, כמו שאמר הנביא זכריה: ”ואספתי את כל הגויים אל ירושלים למלחמה ונלכדה העיר וגו’”. ועוד כתוב בספר תהילים: ”יתייצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על ה’ ועל משיחו”, ועוד כתוב: ”יושב בשמים ה’ ילעג למו”.

לאחר מכן וא”ו קטנה תתעורר, להתחבר ולחדש נשמות שהן ישנות, כדי לחדש העולם, כמו שכתוב בספר תהילים: ”ישמח ה’ במעשיו”, ועוד כתוב: ”יהי כבוד ה’ לעולם”, להתחבר כיאות. ישמח ה’ במעשיו, להוריד אותן לעולם, ולהיות כולן בריות חדשות לחבר עולמות כולם כאחד.

זכאים הם כל אלו שיישארו בעולם בסוף האלף השישי, להיכנס בשבת. שהרי אז הוא יום אחד לקדוש ברוך הוא בלבדו, וללקוט נשמות חדשות, להיות בעולם עם אלו שנשארו מקודם, והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם.

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו ז”ל

קול התינוק

מיד יצא קול ואמר, הניחו לתינוק ויעלה למקומו. שהרי שישים הלכות שהן כמו שכתוב: במגילת שיר השירים "שישים המה מלכות" שתלויות באוויר. והוא בא להעלות אותם למקומם. מיד פרח ולא ראו דבר. אמר רבי שמעון, ודאי זה הוא תינוק יונק משדי אמו, וזה נער, שהוא מנהיג ספינות בים, שהם תלמידי חכמים שהולכים בים התורה, בארבע רוחות, אשר אמר בהם הנביא יחזקאל: "כה אמר ה' א-ד-נ-י מארבע רוחות בואי הרוח". ויש ארבע רוחות אחרים מצד השטן שבאים בקושיה ומחלוקת, ומטביעים ספינות שהם תלמידי חכמים בים התורה ולא יכולים לצאת משם. וגלגלים עולים ויורדים בהם. בינתיים הרי תינוק יורד. פתח ואמר: נר קדוש, פתח פיך בתורה, שהרי פיך הוא סיני, קולות והבלים שיוצאים מפיך עליהם נאמר בתורה בספר שמות: "וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים", וכולם מקשיבים לדיבורך עליונים ותחתונים, שהם שישים רבוא (600 אלף) של הישיבה העליונה, ושישים רבוא של הישיבה התחתונה, ואתה הוא בדיוקן של אדונך, שבזמן שפתח באנכי-שור לא נגח, ואריה-לא שאג, ועוף שהוא נשר - לא פרח....ואלו כל צ-ב-א-ו-ת שתלויים מהם בכסא הכבוד, ואדם לשבת על הכסא שהוא הקדוש ברוך הוא, הוא מקשיב לדברים שלך. מפני המלכה שלה שהיא התורה הקדושה עולה בפיך.

"כבוד עליון בגן עדן"

מה עשה אדם הראשון, עשה מערה אחת והתחבא בה הוא ואשתו חוה. מאיפה ידע, אלא ראה אור דק אחד נכנס באותו מקום שיוצא מגן עדן, והתאוה תאוותו לקברו. ושם הוא מקום סמוך לשער גן עדן. בוא וראה, לא מסתלק בן אדם מהעולם עד שרואה את האדם הראשון, ושואל אותו על מה הלך מהעולם ואיך יצא. והוא אומר לו לאדם הראשון אי שבללך שאנו יוצאים מהעולם. והוא משיב לו, בני, אני עברתי על מצווה אחת ונענשתי בגללה, ראה אתה כמה עברות וכמה מצוות של אדונך שהוא הקדוש ברוך הוא עברת. אמר רבי חיא: עד זה היום, עומד האדם הראשון ורואה האבות שתי פעמים ביום, ומתוודה על חטאיו, ומראה להם אותו מקום שהיה בו בכבוד עליון, והולך ורואה כל אלו הצדיקים והחסידים שיצאו ממנו, וירשו את כבוד עליון בגן עדן, והאבות כולם מודים ואומרים מתהילים: "מה יקר חסדך אלוקים ובני אדם הצל כנפיך יחסיין".

ברכה לרפואה שלמה ולזיווג: דוד יעקב בן יעל

"כשאתה פוגש את האדם הראשון"

נשמה של אדם שכאשר יוצאת ונפטרת מזה העולם, ואם היא זוכה ונכנסת בגן עדן של הארץ שנטע הקדוש ברוך הוא לרוחם של הצדיקים, וזה כמו אותו גן של עדן שלמעלה. ושם כל צדיקי העולם מכל הזמנים. וכאשר הנשמה פורחת ויוצאת מזה העולם הזה ונכנסת הישר לתוך מערת המכפלה, ששם הוא פתח הראשי לגן עדן. ואז הנשמה פוגשת באדם הראשון ובשלושת האבות אברהם יצחק ויעקב שנמצאים שם. ואם הנשמה זוכה בזכויות אז הם שמחים בה ופותחים לה הפתח והיא נכנסת. ואם אין לה זכויות, אז הם דוחים אותה לחוץ ואינה נכנסת כלל, תאר לך איזה עצבות יש לנשמה כאשר דוחים אותה לחוץ.

פתח ואמר פסוק מספר הנביא ישעיהו: "אמרתי לא אראה י-ה בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל". הפירוש ב"אמרתי לא אראה י-ה", הוא כמה הם אטומים הבני האדם שהם לא יודעים והם לא שמים לב כלל בדברי התורה הקדושה, והם כל הזמן מתעסקים בדברי הבל ובדברי העולם, ובשל זאת נשכח מהם רוח החוכמה והתבונה העיקרית והרוחנית בעולם הזה והיא חוכמת התורה הקדושה.

ושכאשר הבן אדם מגיע יום מותו ומסתלק מזה מעולם הזה, נותן ומוסר חשבון למלך מלכי המלכים לקדוש ברוך הוא מכל מה שעשה בכל חייו ובשנותיו בעולם הזה, בעודו שהוא עומד והרוח והגוף שלו כאחד, והוא רואה מה שרואה, ולאחר מכן עד שהולך לאותו עולם ואז הוא פוגש את אדם הראשון שהוא יושב בפתח השער לגן עדן, ולראות את כל אלו ששמרו את כל מצוותיו של הקדוש ברוך הוא, והוא אדם הראשון ושמח בהם לקבל את הנשמה שזה עתה נפרדה מהגוף.

ומה הפירוש של "יושבי חדל" וכמה צדיקים הם סביב אדם, וכל אלו ששמרו את המצוות ושנמנעו מדרך הגיהנום והם נטו והלכו לדרך גן העדן, ואלו נקראים "יושבי חדל". ולא כמו שכתוב יושבי חלד, למה? בגלל שהם לא היו כמו חולדה שגורת ומניחה, והיא לא יודעת למי היא עוזבת, אלא יושבי חלד, כמו שכתב הנביא ישעיהו: "חידלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא". שהם נמנעו ומנעו ללכת להם מדרך הגיהנום, והם התגברו בהם כדי להכניס אותם בגן עדן.

יש עוד סברה שמה הפירוש של "יושבי חדל"? הם אלו בעלי התשובה האמיתיים שמנעו מכל כוחות עצמם ומאלו עוונות הרשעים. ובגלל שאדם הראשון חזר בתשובה לפני הקדוש ברוך הוא, והוא יושב על כל אלו שנמנעו מחטאיהם, והם נקראים בני חלד כמו שכתב דוד המלך בספר תהילים: "אדעה מה חלד אני". ומשום כך הוא זוכה ויושב לשער הגן עדן, והוא שמח בהם עם הצדיקים שבאים באותו דרך גן העדן.

בוא ראה מה שאמר הנביא ישעיהו: "אמרתי לא אראה י-ה", וכי מי יכול לראות י-ה שהוא הקדוש ברוך הוא, אלא שהוא סוף הפסוק שמוכיח שכתוב: "י-ה נמצא בארץ החיים".

בוא וראה כמה נשמות עולות למקום שהוא צרור החיים, כי הם שם נהנים בזיו הזוהר המראה המאירה, והיא שמאירה ממקום של הכול. ואילו הנשמה שהיא לא מתלבשת בזוהר של לבוש אחר, והיא לא תוכל להתקרב לראות את אותו אור הזוהר.

וסוד הדבר הוא, כמו שלנשמה נותנים לבוש שהוא גוף האדם שמתלבשת בו כדי להתקיים בעולם הזה, גם הם כך נותנים לנשמה לבוש של זוהר בעולם העליון, כדי להתקיים בו באותו עולם העליון, ולהסתכל אותה בתוך המראה המאירה, שהיא מתוך אותה ארץ החיים.

לעילוי נשמת: גניה יחזקאלי בת צ'חלה ז"ל

"בקשות מהקדוש ברוך הוא"

כאשר עולה אצל המלך כמה מלאכים וכמה נשמות עולים עמה, שהם נימים שלה שתלויים ממנה כענבים באשכול. וכמה מלאכים ונשמות מאירים לפניו שנקראו עיני ה', ועליהם נאמר בספר איוב: "כי ענינו על דרכי אישי". וכמה מצוות עולים לפניו שנקראת בכולם בספר תהילים: "מצוות ה' ברה מאירת עיניים". וכמה מלאכים עולים עימה, שנקראו אוזני ה', שממונים על קולות התפילות, ועל שיחה בני האדם לשמוע תפילות. וכמה מלאכים עולים עימה שנקראו פני ה' שנאמר בספר יחזקאל: "ודמות פניהם פני אדם", מאירים בכמה גוונים. וכמה מלאכים עולים עימה שנקראו רוחות ואישים שנאמר בתהילים: "עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לטהט", הם שממונים על ריח ועשן הקורבנות והם בעלי החוטם.

וכמה בעלי קולות ודיבורי הפה עולים עימה, שאמר שלמה המלך: במגילת קהלת: "כי עוף השמים יוליד את הקול ובעל כנפיים יגיד דבר". וכמה בעלי צוואר עולים עימה, ששם קנה ושט שממונים על קורבנות ותפילות שנאמר בתורה: "את קורבני לזבחי לאישי" ואלו נקראו אישים. וכמה מלאכים עולים עימה שנקראו בעלי ידיים, שנאמר בספר יחזקאל: "וידי אדם מתחת כנפיהם". וכמה בעלי גוף עולים עימה שנאמר בספר דניאל: "וגוויתו כתרשישי". וכמה בעלי ברית עולים עימה שנאמר בהם כמראה הקשת, והם בעלי האותות. וכמה בעלי רגליים עולים עימה שנאמר בהם בספר דניאל: "ורגליהם רגל ישרה".

וכאשר הוא בהיכלה, כל הנביאים עולים שם ודופקים על שער ואומרים: "א-ד-נ-י שפתי תפתח" שלוש ראשונות של תפילה הם מסדרים בקשות על הנפש להיכנס בהן לפני עילת העילות, ששם חיי הנפש. אמצעיות ממונים על בקשתם על צרכי הגוף, שלוש אחרונות מקבלים תשובה של בקשות מן המלך. ולמעלה מכולם יד כותבת. ולמטה מכולם יד חותמת. זהו שכתוב: "ביד ככל אדם יחתום" יד כותבת תורה שהיא לימין. יד חותמת תורה שבעל פה שהיא שמאל. תורה שבכתב שהיא ימין עליה נאמר: "ובני ישראל יוצאים ביד רבה".

וזה עמוד האמצע, שהיא תורה מימין ששם החוכמה.....

מיד בעלי בקשות דופקים על השער. כמה שומרי השער נכנסים לפני המלך, ויאמרו, ריבון העולם, הרי בעלי זכויות בעלי תפילות שמברכים לך בחיי ברכות, מבקשים להיכנס לפניך. מיד מצווה לפתוח להם ולתת בקשותיהם. ואלו הם בעלי האותות מצד אלו שנאמר בתורה: "והיו לאותות ולמועדים ולימים ושנים". ואלו הם שמשתחוים על ברכיהם בחיי עולמים בחיי ברכות לגבי השכינה.

לעילוי נשמת: חיים ברדה בן חי ז"ל

לעילוי נשמת: מרימה בת אלושה ז"ל

חיוו של התנא הקדוש: רבי שמעון בר יוחאי זיע"א פרק א'

רבי שמעון בר יוחאי הוא דמות יסוד עולם ונשמה מעולם האצילות. ואורו שהאיר לדורו ולכל הדורות הבאים אחריו. והיה דמות קדושה עליונה וטהורה. בדורנו קשה מאוד להבין את דמותו של ענק הרוח, ושיח ושיג שהיה לו עם מלאכי העליון. שסודות העולם, מעשה בראשית, מעשה מרכבה, וכל הגילויים שגילה ושנשא ונתן עם גדולי התנאים ששמו אותו לעטרת ראשם, והכירו אותו כמלומד ענק בניסים. וזאת בכדי להבין מעט מהמעט מגדולתו ומעוצמתו האדירה, ושמאירה לנו אף כיום באור ההלכה והקבל הפשט והסודות. והוא היה ענק הענקים בסודות התורה הקדושה, והראשון בעולם להוציא את הזוהר הקדוש והרבדים העמוקים של הקבלה.

על אודות משפחתו יש מעט פרטים. ובירושלמי (ביצה פ"ה א') מסופר שסבו היה חזן בבית הכנסת החדש בירושלים, ונכדו רבי שמעון למד ממנו שמותר להקיש על הדלתות ביום השבת, בכדי לבוא ולהתפלל בבית הכנסת. וגם על אביו יוחאי אין הרבה פרטים, רק שהיה חשוב בעיני המלכות. ואנו למדים מזה שבא רבי שמעון בר יוחאי אל רבי עקיבא בהיותו כולא בבית הסוהר על שלימד תורה, ורבי שמעון ביקש שילמד תורה גם שם, ענה לו רבי עקיבא איני מלמדך, ואז בלשון תקיפה ענה רבי שמעון כדי להביע עד כמה זה נחוץ לו ללמוד את התורה, ועוד איים אם אינך מלמדני אני אומר ליוחאי אבא וימסרו אותך למלכות. רבי עקיבא השיב לו, בני, יותר משהעגל רוצה לינוק - הפרה רוצה להניק. ועוד איים אם אינך מלמדני אני אומר ליוחאי אבא וימסרו אותך למלכות. רבי עקיבא השיב לו, בני, יותר משהעגל רוצה לינוק - הפרה רוצה להניק. ומי בסכנה? העגל בסכנה. ומזה אנו רואים ולמדים מזה שיוחאי היה חשוב בעיני המלכות אך לא מצאנו בזאת שיוחאי היה שייך לחכמים. וכנראה שרבי שמעון נולד בעוד בית המקדש היה קיים, שהרי הוא העיד על סבו שהיה חזן בבית הכנסת, ורבי שמעון בעוד נעוריו היה מקיש על הדלתות ביום השבת בכד להתפלל.

ובנעוריו גם למד לפני הרבנים: רבי אלעזר, רבי יהושע ורבן גמליאל ועוד חכמים גדולים שלמדו ביבנה, והוא רבי שמעון שהיה תלמיד ששאל את השאלה את הרבנים רבי יהושע ורבן גמליאל, אם תפילת ערבית רשות או חובה? ועל ידי נתגלגלו דברים גדולים, בתחילה זה גרם לכך שרבן גמליאל התנהג בתקיפות כלפי רבי יהושע, ועקב כך הורידו אותו מהנשיאות ומינו את רבי אלעזר בן עזריה לנשיא במקומו. אף שלבסוף החזירו את רבן גמליאל לנשיאותו. ומאז החלו הדברים להתגלגל אחרת, וחלו שינויים גדולים. וזה לא רק שרבי אלעזר בן עזריה היה דורש כל שבת שלישי. אלא שבאותו יום שהורידו את רבן גמליאל מהנשיאות, הסירו גם את שומר של בית המדרש, וזה אפשר לכל אחד להיכנס לבית המדרש. אלא לפני זה היה רבן גמליאל היה מונע מתלמידים שאינם ראויים להיכנס. שאז גזרו שכל תלמיד שאין תוכו כברו לא יכול להיכנס לבית המדרש. המשך בשבוע הבא

לעילוי נשמת: ברוד בו יעהב וזימבול ז"ל

